

Sobolem reliquit *Austria*, mundo Principes.
 Vitæ satur septuagenario major M CCC LVIII, extin-
 guitur,
 Erravi: avellitur
 Non extinguuntur, qui desiderantur extincti.
 Immortales Principes,
 Qui memoriam sui non ferrô, aut chalybe, quia toti in
 subsidiorum vota cerei,
 Sed rerum gestarum gloria, & affini cælo stemmate
 Austriacâ propagine, quæ *adhuc stat* * & stabit
 In orbe ultima * signavêre.
Stat adhuc P. P. Optimi!
 à vobis structa *Augustiniana Ecclesia*, Pietatis, & memo-
 riæ vestræ trophæum
 Austriacô fulta præsidio, vallata gratiis, protecta patrociniis,
 Et *stabit* ultra
 Eternæ *Domui* contigua, & acclinis.
 Cordi certè est Austriadum Principibus, & fuit,
 Quorum à funere *Corda*
 Non alibi, ac hîc reperias.

* Symbol.
 Friderici
 Pulchri.
 * Symbol.
 Frid. IV.

*Ordo S. Augustini, arctius ejus Ordinis
 institutum, ejusdem Progressus, Primi Re-
 formationis Patres.*

Riusquam de introductione Augustinianæ Discalceatæ
 Religionis, in hanc, de qua agimus, Cæsaream Basilicam
 quid dicamus, operæ pretium duximus, de ipso S. Au-
 gustini Ordine, ejusdemque reformatione, paucula, &
 per compendium præfari. Quo authore cœperit, nomen ip-
 sum Augustinianum prodit, quod cum vivendi canonibus ab Au-
 gustino præscriptis cœvum, & tradux habet. Summum hunc
 Virum Annus Christi CCCLIV. orbi dedit, idem prorsus, quô
 Britannus ille coluber, & inimicus gratiæ Pelagius, quam infectu-
 rus erat, lucem aspexit. Patriam Tagasten Africæ municipium,
 Parentes Patricium, & Monicam habuit, hæc Filio ad omnem
 virtutem exemplar, lachrymis, cum verbis non posset cor in hæ-
 reses diversas lapsi expugnavit. Manetis primùm dogmata secu-

*Lib. Confess.

*S. August. in Medit. Cap. 39,

*Bulla Alexandr. IV. Pontif. M. datæ Viterbii, id. Apr. ann. Pont. primo,

*Eremus Augustin: Mauriti à Matre Dei Aug Excalceat. ubi fuscè id ostendit.
* In vita Thom. à Jesu.

tus, pejore errore priorem correcturus Academicis adhæsit, genio, & juventæ facilis indulgit, quæ quidem ipse acerbis lacrymis, in Confess. libb. deplorat. * Carthago, Roma, Mediolanum Rhetoricæ præcepta tradentem audiêre, cum postremô locô Ambrosii Sermonibus emollitus, lavacrô salutis abluitur annos natus 32. tertiô inchoatô; Simul ac baptizatus ab eodem Monachus induitur, familiaribus, filiôque Adeodato Augustini exemplum sequentibus. Religiosis solita vovisse vota, ipso autore constat * *Tulisti me, de Domo Patris mei carnalis, & de Tabernaculis peccatorum, & inspirasti mihi, ut sequerer te, cum generatione quærentium faciem Tuam, ambulantium semitam rectam, commorantium inter Lilia castitatis, & tecum discumbentium in cenaculo altissimæ paupertatis.* Episcopus, ab obitu Valerii, Hippone reluctans præest, Monachi institutum per omnem vitam servans, post libros propè innumeros in omni Disciplinarum genere doctissimos, & erecta de prostratis manete, Pelagio, Donato aliisque Hæresiarchis trophæa, cum urbs, cui pastor præerat, hostili obsidione cingeretur anno ætat: 76. Domini 430. Cælestino I. Pontifice onustam meritis animam in sinum Creatoris deposuit. Huic Viro, quem Catholica Ecclesia solem Theologorum, & inexpugnabile adversus hæreticorum machinationes vallum habuit, & habet, Augustiniana Religio, ceu Fundatori sua debet incunabula, Regulam, Viros doctissimos, simul, & Sanctissimos, quos ipse vivens in Societatem suam adlegerat; quos inde Africa, Italia, Gallia, & reliquæ orbis Christiani partes ad pastores infulas evocârunt. Cum quibus Augustinianus ordo diversis Provinciis illatus, tandem sub Alexandro IV. Summo Pontifice in unum corpus anno Pontif. ejus primo coaluit. Honorificum planè hujus Pontificis testimonium proferimus, quô simul eorum ora obdurentur, qui hoc tempore primûm, ordinem cœpisse affirmant. * *Ordo Fratrum Eremitarum S. Augustini à suis primordiis gratia cooperante Divina, de Virtute in Virtutem successive profecit, velut lignum fructiferum in Ecclesiæ agro plantatum flores proferens copiosos honestatis, & producus uberius fructum vitæ præcelsæ regularis observantia, Sanctimonia, & præclaris virtutum operibus specialiter exstitit insignitum.* Aliam ergo, & longè vetustiore originem, Augustino videlicet cœvam hic Pontifex agnoscit.

Nunc ad Excalceatorum initia conversi, institutum Reformatorum exhibemus, olim quidem Sanctissimo Fundatori cœtaneum, à pluribus iisque celeberrimis ejus asseclis cultum * per Thomam verò à Jesu Lusitanum An. D. MDLXXIV. resuscitatum: Qui, quantûsque Vir hic fuerit, Illustr. & Reverend. Alexius de Menezes Augustinianus, Indiarum Orientalium Pro-Rex, & Archi-Episcopus Goanus * Scripto reliquit, ex quo pauca delibabimus: Thomas à Jesu nobilissima Lusitaniæ, & vetustissima Equestri Familiâ Patre Ferdinando Alvarez, de Andrada natus, liberalibus à puero disciplinis educatus, capere ad miraculum pronus,

nus, animô in virtutem semper cereus, præsentissimo vitæ periculo, aquis mergendus, ope D. Josephi Patriarchæ ereptus, beneficii tanti memor Augustiniano Ordini per Ludovicum de Montoya, annos 15. natus adlegitur, inde vota professus Theologicis, Philosophicisque cathedris præficitur, successu temporis Spiritualis Tyrocinii Magister Novitiis datur, Vir, in quo Doctrina cum Sanctitate, virtus cum Sapientia nobilissima æmulatione contendere. Inde arctioris vitæ desiderio illectus, & renovandi veteris rigoris in Ordine cupidus reformationem meditatur, consilii sui particeps Ludovico de Montoya, tum Ordinis Vicario Generali, non laudante solum, sed & approbante, & in id ipsum connitente; In quam pariter Sententiam ab Eminentissimo Cardinale Infante Henrico, postea Lusitaniæ Rege itum est, designatô monasteriô ubi destinatum opus perficeretur. Accurrere in Coloniam novæ Congregationis complures ex mitiore D. Augustini instituto, hos inter Ludovicus Legionensis, Vir Latinas, Græcas, Hebræasque litteras apprime doctus, tum in celeberrima Salamancæ Universitate (ut ajunt) Cathedra-
ticus.

Et jam omnia felicem progressum spectabant, cùm, nescio quô fatô, tot procellis, & machinis novella plantatio quatitur, ut, cedere in tempus opportunum rata, destinata censuerit differenda. Thomas certè medios inter adversitatum æstus, sui tenax propositi, immotus perstitit. Insolita Viri Sanctitas Sebastiani Lusitaniæ Regis animum movit, quare Africam expugnaturus, & fatali illa, plusquam Cannensi, expeditione mare trajecturus Comitem itineris, sibi que à Sacris consiliis futurum Thomam deposcit. Aream hinc ejus Virtus nata, mirum est, quanta alacritate, & charitate, pauperes, ægros, vulneratosque complecteretur, quorum sibi curam demandari, infimis precibus contendit. Ut conflictus cum Barbaris, Christianæ rei tam infelicitis, signa data sunt, crucis effigiem manu gestare, priores acies præcedere, verbis ad fortiter dimicandum incendere, morientes absolutione donare, donec lanceâ à Mauro secundum tempora percussus, post exercitum cum Rege internecione deletum, Mequinezium, civitas Africæ est, deductus, inque ergastulum compactus est. Hic captivis miseram servitutem fervientibus, omnibus orci apparatus ad defectionem sollicitatis patientiæ, ac constantiæ author fuit, ipse vivum patientiæ exemplum factus. Frequenter, agentibus amicis, quos in Lusitania habuit nobilissimos, adnitente Hispp. Principe Philippo II. præstitô lytrô in libertatem vocatus, spontanei exilii, ac carceris se damnavit, gestiens inter captivos Christianos vitam agere, eorum salutem curare, Sacramenta conferre, in quorum etiam solatium aureum illum de ærumnis Salvatoris librum, omnibus jam linguis vulgatum, ad modicissimam carceris lucem conscripsit. Matura cœlo tanta virtus erat, quare, cùm integrâ quadragesimâ in singulos dies bina vice

ad captivos diceret , ea contentione exhaustus , rerum penuriâ , pædore carceris , compassionis teneritudine , spontanea corporis afflictione eò venit ; ut debile corpus , grandem animam sequi impar , lecto affixum sit , ubi Sacramentis munitus , horâ , & die obitûs prænuntiatis , confirmatis in fide Catholicis , increpitis iis , qui nutabant , & spe lytri , quod in certum diem adfuturum prædixit , erectis , nomine Salvatoris ingeminatô felicem animam superistranscripsit , Anno 1582. Feria 2. Pasch. ætatis 53. Hic ille est lapis alter ab Augustino angularis , cui Augustiniana Discalceata Religio innititur. Hic , priusquam progrediamur , filiorum Augustini nomen , & legitimus à tanto Fundatore descensus , nobis Discalceatis vindicanda sunt , quæ perperam multi abreptum ivêre , habitum , nudosque pedes , ab Augustini instituto alienos , causati. Si historias , si veteres picturas , si traditionem inspiciamus , rem nullô negotiô confecimus , at quoniam Eustachius à S. Ubaldo * & Mauritius à Matre DEI , * ille Italus , hic Gallus hanc sibi pugnam depugnandam sumpserunt , idque strenuè convicere , ad eos Lectorem remittimus. Unum argumenti locò sit : Institutum nostrum , ex illo mitiore D. Augustini suam originem traxisse , Viros Reformationis primores , ac Authores ejusdem Ordinis fuisse , imò non consentiente tantum , sed & jubente Congregatione Universæ Augustinianæ Eremitanæ Familiæ , Reformationem cœpisse. Certè , cùm Clemens VIII. Pont. Max. veteri Disciplinæ universos Ordines restitutos cuperet , Andræ Fivizano Augustiniano tum Sacrarii Apostolici Præfecto mentem hanc suam aperuit ; quò ad Ordinem totum referente , sequens à Definitorio decretum emanavit , in tabulis Archivi Romani reperiendum : *Quoniam Sc. Sc. Decreverunt P.P. Definitorii , ut reformetur primò hoc nostrum cœnobium Romanum , deinde ad exemplar illius viciniore Conven-tus , & omnia nostræ Religionis cœnobia , & Monasteria Sc. Dat. An. 1592. die 16. Maji.* Quis jam veros Filios , quis legitimam Congregationem Augustinianam nostram neget , ab Augustinianis cœptam , ab Augustiniano Ordine laudatam , rati habitam , Augustinianæ Regulæ tenacem , à Pontiff. Rom. Clemente VIII. , Paulo V. aliisque confirmatam , Privilegiis auctam , atque differtis verbis : *Ordinem Fratrum Discalceatorum seu Reformatorum S. Augusti-ni * nuncupatam.* Non est Ordinis discissio , non est , quod ajunt , dismembratio , cùm unitas Augustiniani Spiritûs , Charitatis , regulæque perdurat. Alius longè sensus Reverendissimi P. Joannis Baptistæ Genuensis totius Augustiniani Ordinis Vicarii Generalis , fuit , quem suum sensum litteris patentibus , in hæc , quæ subjun-gimus , verba consignavit : ** Voluit insuper Divina Providentia Eccle-siam Catholicam militantem , quæ & terribilis dicitur , & Regina in vestitu deaurato , circumamicta varietate nominatur , non solum diversis insti-tutis , & ordinibus coalescere , verum etiam eosdem particulares or-dines ,*

* In Quodl.
Reg:
* In Erem.
August.

* In Bulla
Clem. VIII
1599. &
pass. aliàs.

* Dat. Ro-mæ die 20.
Apr. 1608.

dines, & instituta aliqua diversitate multiplicari, ut eâ ratione universo hominum generi sufficienter provideretur, & nemo esset, qui non posset ad perfectionem accedere. Cum igitur Augustiniana Religio quasi Regina in vestitu deaurato circumamicta varietate procedat, vestita, inquam, Sanguine Martyrum, Sanctitate Doctorum, Confessorum, & Sanctarum Virginum candore, amicta varietate Familiarum, & diversorum institutorum, Ecclesiam Catholicam mirum in modum exornat, & vitæ asperitate, & continuis orationibus hostes suos ad terram prostermit, neque enim diversitas dissidium parit, aut divisam reddit regulam P. Augustini, quæ una est, & una vivendi forma, ab ipso met quondam suis omnibus instituta; etenim quemadmodum sub una fide, & uno baptismo apparet multiformis gratia DEI, ad decorem, & conservationem Ecclesiæ militantis, dividens singulis prout vult; & quidem alios dedit Apostolos, alios Prophetas, alios Doctores ad consummationem Sanctitatis, & edificationem corporis Christi; ita una est prorsus P. Augustini regula, verumtamen multiformis gratia DEI, ad decorem, & conservationem Ecclesiæ militantis, dividens singulis, prout vult, suam amplissimam Religionem, non cessat quotidie fœtu novæ prolis amplificare, atque ita quosdam dedit Conventuales, quosdam observantes, quosdam Discalceatos, quosdam Reformatos, qui vel paupertatem sectantes, vel librorum codices multiplicantes, vel litterarum studiis incumbentes, vel Confessionibus auricularibus insistentes operantur ad consummationem Sanctorum, in opus ministerii hujus Religionis, & edificationem Corporis Christi, quod est Ecclesia. Ex quo sanè colligitur, non Confusio, neque Schisma, sed gloria potiùs hujus Religionis, gaudium, & lætitia Jerusalem, & honorificentia populi nostri. &c. &c.

Quod si neque histam liquidis testimoniis factum est satis, en ipsius Summi Pontificis oraculum * Eminentissimi Cardinalis Saulii tum Universi Ordinis Protectoris decretò promulgatum: Notum omnibus facimus dilectos nobis in Christo Fratres Discalceatos Ord. S. Augustini, cum nonnullis in locis, præcipuè in Gallia, & Sicilia, illud de se à - - - in vulgus spargi, vid. eos non esse veros, & germanos S. Augustini Filios, quod non solum magnum ipsis damnum, sed non leve etiam secularibus scandalum affert, ut inanes hujusmodi voces, antequam ulterius progrediantur, comprimerent, tollerentque omninò impostum, supplicem ea de re SS. D. N. Paulo V. libellum dedisse, ut Sanctitas sua declaret eos, prout sunt, vera esse membra, & Filios S. Augustini, atque ut tales participes esse omnium Privilegiorum, & gratiarum Mendicantium, tam in Spiritualibus, quàm in temporalibus, & maxime earum, quibus Augustiniana gaudet Religio, in super eos etiam posse instituere, cum omnibus gratiis, & Privilegiis Societates Corrigatorum, & Corrigatorum, in singulis suis Ecclesiis, quemadmodum aliæ Ecclesiæ ejusdem Ordinis possunt, & instituunt, pariter declarare dignaretur, & si qui secus dicere adhuc audent, illorum ora censura, & pœna aliqua obstruere. Quibus omnibus

* Pauli V.
P. M.

perbenignè auditis, Sanctitatem suam illos ad S. Regularium Congregationem remisisse, ipsam verò S. Congregationem omnibus perbenignè auditis, inspectisque diligenter, rem totam nobis, qui horum omnium Fratrum, tam Conventualium, quàm Discalceatorum Protectoris munus gerimus, dijudicandum, nomine, & jussu Sanctitatis suæ reliquisse. Declaramus itaque, eos veros, & germanos esse S. Augustini Filios; eorum enim Congregatio ab ipsis Fratribus Conventualibus Romæ capitulariter congregatis Anno 1592. quò in Magistrum Generalem electus fuit R. Andreas Fivizanus, instituta est. Præterea eos pro talibus à Summis Pontificibus habitos, & nominatos in Privilegiis, & Brevibus, quæ eis largiti sunt, apertè quivis videre potest, præsertim in Brevis à Fel. record. Clemente VIII. concessio, in quo ipsis, vestiendi dictam eorum Congregationem ingredi volentes, eorumque Professiones, tempore suo acceptandi, elargitur Facultatem. Deinde in illo etiam à PP. Paulo V. dato, post concessam vivæ vocis oraculò, nobis licentiam, eorum Constitutiones confirmandi, quam rem nos ipsi, cum pro eis intercederemus, obtinuimus, & pro ista confirmatione, ad majorem rei corroborationem, Breve etiam, sub annulo Piscatoris, à Sanctitate sua obtinuimus, in quo eos Fratres Reformatos Discalceatos Ordinis S. Augustini appellat, & tenet. Declaramus etiam illos, juxta eorum Sanctitati suæ libellum supradictum supplicem datum, omnium Privilegiorum, & gratiarum mendicantium, eorum maxime, quibus Augustiniana gaudet Religio esse participes, & posse in singulis suis Ecclesiis Societates Corrigratorum cum omnibus Privilegiis, & gratiis erigere, à Vicario eorum Generali solummodo habita Facultate, sicut aliæ Ecclesiæ ejusdem Ordinis habita à P. Generali Reverend. possunt, & instituunt. Quicumque igitur tantæ adhuc fuerit temeritatis, ut contrarium superius declaratis proferat, scribat, seu proferri, aut scribi faciat, sive quocunque aliò modò id efficere conetur, sciat, tam se, quàm eum, qui impulsu jubentis id egerit, Excommunicationem latæ Sententiæ, & amissionem vocis, activæ, & passivæ sine spe recuperationis, alias item pœnas, arbitrio nostro imponendas ipsò factò incursum. In quorum omnium fidem Ec. Romæ die 12. Oct. A. MDCXIII. * Cardlis Saulius Protector. Julius Picinus Secretar: Quæ quidem non velitandi studio, sed solius veritatis amore, & asserendæ Augustinianæ Filiationis animo addidimus. Successit Thomæ in promovendo opere Ludovicus Legionensis suprà laudatus, cujus zelus, cum Provincialis Castellæ renuntiaretur, circa annum 1586. austeriorem vivendi modum suæ Provinciæ intulit. Vide Lector Crusenii * testimonium: Ludovicus Legionensis, Vir Latinis, Græcis, Hebraicisque litteris instructissimus, Cathedra-
* In Mon. Augustin. mihi pag. 208.
 ticus in Salamantica Universitate, Vicarii Generalis Officio, & Provincialis munere donatus, Provinciam laudabiliter rexit, ætiorisque vitæ (in Castellæ Regno) initium fuit: donec anno 1588. volente Philippo II. Hisp. Monarcha per eundem Ludovicum totâ Hispaniâ dilataretur, in Indias usque, & Americæ Provincias subinde transferenda. Certè Philippo III. Rege duodecas Reformatæ Religionis Alumnorum ductore Joanne à S. Hieronymo eximiæ virtutis Viro
 de

ad usque Philippinas Insulas transit, sex sub ipsa initia, extru-
ctis Cœnobiis, unde, velut de speculis salutis quàm rudis, tam
effera gentis prospicerent; nec verbis solum, sed & profusò San-
guine Christo testimonium dedere. Alphonfus siquidem à Cru-
ce (cui Sacra Congregatio de propaganda fide conversionem po-
tentissimi Carthajæ Regis, & octo millium Indorum in Provincia
Uraba propè Carthagenam mediante ejusdem Patris absentis appa-
ritione, cum adhuc viveret, acceptam refert) Bartholomæus ab
Angelis, Petrus à S. Antonio, Hyacinthus à Jesu Maria, Joan-
nes à S. Thomâ, Alphonfus à S. Joseph lanceis intra corpus ad-
actis cæsi, Franciscus à Jesu, Vincentius à S. Antonio, Mel-
chior à S. Augustino, Martinus à S. Nicolao lentò plurium hora-
rum igne, velut præcedanæ victimæ, agone glorioso functi sunt.

At, angusti erant tantis animis Philippinarum Insularum li-
mites; ipsa, quæ sub annum 1623. fervere occæpit in Japonia
Christianorum persecutio, quâ complures inclyt. Societatis Je-
su, aliarumque Religionum homines vivis, per atrocissima tor-
menta, exempti sunt, animos nostratibus addidit, missionem in
eas partes adornandæ, Tyrociniò velut in Philippinis positò, quò
barbariem non metuere didicere. Primores erant: Rodericus à
S. Michaële, Vincentius à S. Antonio, Franciscus à Jesu Triarii
omnes, & in simili Palæstra veterani, eventu tam fortunato, ut
hujus manibus 7000. illius propè tot fidei lumine illustrata, aquis
salutaribus abluerentur. Rodericus certè non unam gentem Ec-
clesiæ subdidit, cujus merita, & quantum homo hic ausus sit Ur-
bani VIII. Pontif. M. verbis, quibus ad Cathol. Hispp. Regem usus
est, transcribimus: * *Ad animas Christo lucrandas frequenter Ocea-
num peragravit dilectus Filius Rodericus à S. Michaële Sacerdos Augustinia-
nus Excalceatus, nunc nota itinera repetere, fluctuum pericula contem-
nere audeat, in Insulis Regio Majestatis Tuæ nomine claris sapius de Prin-
cipe tenebrarum divinæ lucis armis triumphavit, multosque gentiles à dia-
boli tyrannide eripuit. In Bassoræ, & Bessæ scopulis verbum DEI adeò fe-
liciter disseminavit, ut regiones illæ feræ videantur non minus Christianæ
Religionis fructibus sæcundæ, quàm gemmarum fertilitate illustres. Mul-
ta in Oriente cœnobia exstruxit, ubi severiore D. Augustini disciplinâ im-
buuntur Fideles illi Tyrones.* Cui tanti Pontificis elogio, quid ultra
addi possit, nescio. Ne longiores simus, id unum dixisse suffi-
ciat: locum nullum esse, tam feritate incolarum metuendum,
tam spatiis dissitum, tam aurâ, frigore, æstu insalubrem, quò
nostrorum herosa mens non penetrârit, nec unquam statione quam
elegerant, vel eis decreta erat, nisi simul & vitâ motos esse, certè
adhuc dum Chinarum, Indiarum, Japoniæ, & terrarum Mahome-
tanâ Sectâ infamium missionibus aucti, Spartam suam strenuè tu-
entur, & venalem pro Christo habent Sanguinem, quem signan-
dis suis nominibus in Ordinis Chronico, simul & libro vitæ quot
annis sufficiunt; seriem eorum textere volentes, ad alia festinans
calamus abripit.

E

Hi-

* Urban.
VIII. in lit.
ad Reg.
Hispp.

Hispania ergo hætenus, Lusitania, Indi, Japonæ Augustinianos renovatō veterē Discalceatorum institutō vidēre, reliquum erat, ut in Italiam, & Principem mundi Urbem translati, orbi innotescerent. Et feliciter evenit, cum A. 1593. Augustinus Maria, & Joannes Baptista, eō, quō nunc reformati utimur habitu Romam commēassent, excepti perquā honorificē, & amanter ab Eminentissimo Cardinale Camerino, qui titulare suam Ecclesiam SS. Petri, & Marcellini eisdem concessit, subinde ob aëris insalubritatem cum Ecclesia S. Pauli de Arenula commutandam, donec Monasteriō, & Ecclesia, JESU, & Mariæ Sacra, non illa quidem ampla, sed elegantissima ob picturæ, marmorūque raritatem, Conventu insuper altero munificentia Principum Pamphiliorum S. Nicolai Tolent. instituendis Religiosæ vitæ Tyronibus accommodatō, aucti sunt. Ex hac ergo Urbe Principe, ut quondam Romani, Colonias in Galliam, Siciliam, Sardiniam, Sabaudiam, Hetruriam, Ditiones Venetam, Genuensem, Mediolanensem, tandemque Germaniam, & inprimis hæreditarias Augustissimæ Domūs Austriacæ terras duxere, aucti subinde Cœnobiis, hominibus virtute, & Sanguine nobilibus, charitate proximi, rerum terrenarum contemptu, ac Doctrinā celebribus. Non possumus hæc scribentes non meminisse primorum in hac reformatione nostra Patrum, quorum Sanctitate, meritis, & bonō virtutum odore illecti Imperatores, Reges, Principes, & Respublicæ Monasteria nostratibus condidēre, gratiis auxēre, & velut indigetatu donavēre, daturi suō locō celebriores Germanicæ Provinciæ homines. Paucissimos tamen seligemus, ne plus Ordinis totius, quā Ecclesiæ Cæsareæ, & contigui Monasterii historiam scribere videamur. * Agmen ducat Augustinus Maria à SS. Trinitate primus inter Discalceatos Vicarius Generalis Conventūs Romani, & templi Pamphiliorum Principum munificentia conspicui erectior, integerrimis moribus officio, quōungebatur respondens, Regularis vitæ cultor indefessus, Viris Romæ Principibus Sanctitatis opinione clarissimus. Jacobus à S. Felice V. Generalis Monasticæ Disciplinæ, & rigidioris instituti Zelator acerrimus, trienniō à morte inter duos aquæ ductus incorruptus. Alipius à S. Francisco nobilissimi Urfini stemmatis, trium unciarum duntaxat pane in dies victitans, pisces, avesque obsequentes habuit, defectum luminis accensō digitō supplevit, pluribus, sibi que ipsi valetudinem ope Virginis prædixit, celeriter consummatus diem supremum Neapoli obiit, à populo Sanctus habitus. Joannes à S. Nicolao Vir litteris, & pietate notissimus, cui Neapoli missam facturo Angelus, pueri specie, ad aram servivit, exuviis ejus, quia Angelorum innocentiae æmuli, in hanc diem tabis expertibus. Alexander à S. Felicitate Nob. Germ. è Doctore celeberrimo in Schola Christi Tyro, tantum Sanctitatis studiō profecit, ut vivus miraculis claresceret, mortuus à Massiliensibus assylum necessi-

* Libr. de
Vir. illust.
Discalc. S.
August.

cessitatum omnium habeatur. Joannes à S. Maria V. Generalis virtute destina Caroli Emmanuelis Ducis Sabaudiae amorem sibi conciliavit, cujus auspiciis coloniam in ejus terras transduxit, amplissimis nunc Cœnobiis auctam. Salvator à S. Fulgentio nondum Sacerdos rigidissimus in Innocentia pœnitens felicem à morte, quam ad momentum prædixit, auspicatus æternitatem. Marcellus à S. Dominico donorum gratiâ illustris, miraculis divinâ ope patrat non una urbe clarus. Elias à S. Lucia Pulsani oppido defunctus, tantum illis oppidanis ejus corpus fuit in pretio, ut Carbonariam transferendum, tumultuantes, & ad arma conclamantes sibi vindicare studuerint, non aliâ, quam parte integerrimi corporis bienni exaetò à morte, recentem fundente Sanguinem, relicta placati. Constantinus à S. Joanne frequentibus DEI paræ apparitionibus felix. Paulus à S. Petro Conv. centesimo vitæ anno ordini adlectus, sexdecim annis suam stationem tenuit, canitiæ suæ dignas virtutes exhibens. Joannes Maria à S. Salvatore Conv. in omnem ætatem Virgo, occasus sui divinitus præsciens. Joannes à S. M. Magdalena Conv. Philippo Hisp. Monarchæ acceptissimus, dum viveret secretorum DEI particeps, mortuus gloriosam sui præsentiam pluribus exhibuit. Leo à S. Jacobo è pastore Monachus, frequenti rerum divinarum contemplatione extaticus, de altissimis mysteriis, quanquam amusus differuit, atque ideo Doctissimis admirationi fuit. Bartholomæus à S. Petro Conversus tenerrimò in Matrem Virginem amore saucius, ægrorum minister assiduus, scipione suo, velut alter Moyses, portenta complura patravit. Stephanus à S. Andrea, mysteriorum divinorum cognitione, futurorum prænotione Genuæ notissimus; ut eos prætereamus, qui grassante in urbibus, oppidis vé lue, spontaneo ausu obsequio infectorum se devoventes, victimæ charitatis occubuerunt. Unum duntaxat Joannem à S. Guilelmo addimus summæ virtutis Virum, qui post Eremiticam, quam egit vitam, monente DEI para, nostris adscriptus, afflictatione corporis, sui mortificandi studio clarus, Senarum, oræque Senarum maritimæ Apostolus, infinitorum propè miraculorum patrator, trium dum viveret mortuorum resuscitator, à morte (quâ An. 1621. functus est) incorruptus (sic, ut arcis putredine consumptis corpus ejus putidis aquis triennio innatans sinè tæbe, flexibilibus, velut viventis artubus, & recenti Sanguine manantibus inveniretur) Sanctitatis testimonia affatim Christiano orbi exhibuit, renovatò paucis ab hinc annis miraculò, cum in Apostolicorum Visitorum præsentia Sanguis ejus cum intestinis integerrimis vase servatis ebulliret, & spumas ageret; cujus sepulchro, quod Battiniani Hetruriæ oppido est, tota Italia confluens supplex, adsternitur, quemque propediem aris, & Divorù catalogo velut insigne reformatæ Religionis decus hoc sæculo adscribendum speramus. * Sanè apud nostros sinè probationis quidem Anno, dispensante Summo Pootifice Gregorio XV,

* In Vita.
& Hist. Vir.
Illust. Ord.
Discale. S.
& Auguſt.

* Cap. 49.
Monast.
Augustin.

& id vivæ vocis Oraculum Eminentissimo Cardinale Bellarmino referente, professionem emisisse, ipsum ejus chirographum, apud nos servatum evincit, ut proinde miremur Crusenium celebrem Ord. S. Augustini Chronographum hæc ignorasse, aut subticuisse, cujus verba admetior: * „Cum enim ad Castrum Battigniano Diœcesis „Groffetanæ rogatu PP. Discalceatorum Ord. S. Augustini evocatus „esset, ut ibidē erutis fundamentis ad Monasterij ædificium primam „petram collocaret, suamque benedictionem erecta cruce imperti- „retur, parva infirmitate correptus, plurimis Sanctitatis indicis „editis, feliciter ad Dominum migravit, exhortationi intentus. - - „Beatum hoc corpus, jussu Reverendissimi P. Generalis delatum fuit „ad monasterium Tirlense, quod Joannes vivens incolebat. Ulti- „mis Crusenij verbis assentimur Tirlensi in cœnobio olim vixisse, at „mortui corpus ibidem sepultum ocularis experientia, Visitationes „ejus Corporis ad effectum Canonizationis Apostolicæ in Ecclesia no- „stra Discalceatorum Battiniani Heturriæ oppido, frequenter, & „nostro quidem ævo habitæ, inficiantur. Professionem emisisse inter „nostros, Herrera & ipse Chronographus Augustiniani Ordinis te- „statum facit, cum sic scribit * „Verum post quadraginta annos in „comuni Ordinis Provincia transactos in mentem venit, visumque „est ei bonum pergere ad PP. Excalceatos Italiæ, qui ei boni appa- „rebant Servi DEI, & lucebat in eis gratia divina, eosque audiebat „devotissimè vivere, & verè sic erat. Et verò crediderim, non „levitate senectutis, aut Zelo aliquo minus prudente ductum, id „cogitasse, sed verè à Domino immisum in mentem ejus, tum, ut „novellam plantationem illustrissimo germine fecundaret, & no- „bilitaret, tum etiam, ut DEUS Ministros provideret, qui post „Joannis obitum, de Gloria Joannis in terris exaltanda sollicitio- „res, & calidiùs procurarent. Obtinuit igitur DEI Servus, die 25. „Febr. 1621. Facultatem à Gregorio XV. ad Congregationem Ex- „calceatorum transmigrandi, & absque anno probationis professio- „nem emittendi &c. Ad novas ergo ædes (Battinianenses Discalc. „S. Augustini intellige) non sine populorum repugnantia, vel do- „lore deductus Joannes die 3. Maji Anno 1621. novam professionem „emisit.

* Alphab.
Aug. Lit. 1.

Nec penes viros solum arctioris vitæ desiderium stetit, etiam tenellæ Virgines paria viris ausæ reformatis Augustiniani Ordinis monialibus initia dedere. Certè Mariana à S. Joseph emeritæ virtutis Heroïna, cum Eboracensi in Conventu reformationis jecisset fundamenta, Theresianos induta Spiritus illam Madritum ad Regium planè Incarnationis monasterium à Margarita Austr. Philip- pi III. conjuge excitatum transtulit, ipsa subinde plurimis defun- cta laboribus ad agni cœnam translata; illi sociam se junxit Maria à Jesu nobilissimis orta natalibus, innocentissimæ vitæ mulier, quæ in arduis, Reformationem concernentibus ab icone Salvatoris non semel oracula accepit, corpore ejus integerrimo, vix sexagesimo

mo ab obitu die, ob populi illud venerantis concursum, sepulturæ illatô. Plures, quas possemus, brevitatis studiô, non addimus Virgines animas, quæ variis in cœnobiis reformati Ordinis vitam vixere, & vivunt angelicam. * Quæ quidem omnia sic à nobis dicta sunt, ut miracula, Sanctitatis indicia, & hujusmodi, sola humana certitudine nixa referamus; nec majorem quàm Historicis fidem Summ. Pontificum decretis obsequentes, nobis adstrui cupimus. *

* Hist. Dis.
S. August.
Gongr.
Hispp.

* Protesta-
tio Auth.

*Augustiniani Discalceati in Cæsaream S. Augusti-
ni Ecclesiam per Ferdinandum II. glor. mem. Imperatorem
An. Chr. MDCXXX. introducuntur, gratiis & Privilegiis foventur,
inde in heredit. alias Augustissimæ Domûs Provincias
Colonias ducunt.*

His igitur, tantisque Viris, quos recensuimus, Religio refor-
mata celebris, mirum est; quàm celeriter in orbe Christia-
no dilatata sit, sic, ut illicò sub initium sæculi decimi sexti, vel
prope initium in Hispaniarum Regno, * Madritense, Talabri-
cense, Toletanum, Complutense, Machædanum, Xarandilia-
num, Salmanticense, Portillense, Vallisoletanum, Navis Re-
giæ, in valle vitiosa, in oppido S. Crucis, in valle de fontibus,
Stremolliense, Valentinum, Cæsar-Augustanum, ibidémque in
urbis pomœrio alterum, tertiumque, Calatujense, Borgiense,
Oscanum, Alagonense, Candieliense, Barcinonense. Guifonen-
se, Bernabacense, Bilbilitanum, Zueranum, Boleanum, Hispa-
lense, Granatense, de S. Fide, Almagrense, Luchense, Tobo-
sienense, Alcabricense, in censum non venientibus Monialium duo-
bus supra quadraginta asceteriis, in Lusitania Conimbricense,
Santarense, Ulyssiponense, Montis Morelli, Setubaliense, Mo-
ranum; In Philippinis Insulis Malinensia tria, Zebuense, Cabi-
tense, Bictuanense, Linasense, Cajaganense, Bajuglense, La-
javenense, Camiguense, Bacuaghense, Cidargonense, Parassoen-
se, Tandaghense, Bislinense, Taghense, Bagangauense, Binal-
gabanense, Tuggavanense, Romblonense, Bantonense, Fuyen-
se, Duivallienne, Dumaranense, Calaminense, Bolinasense,
Maslingense, Sigainense, Mariviense; In terra firma Oceani,
Candelariense, Carthaginense, Panamense, Natanense, Mexi-
canum, Tunxenense, Monasteria, & Residentias numeraret. Pro-
vinciæ, * quæ Gallorum Regi parent, nec paucioribus coloniis
auctæ sunt; siquidem in Delphinatu cœnobium Villaris Benedi-
cti, Camberienense, Burgundienense, Gratianopolitanum, item in
eadem urbe alterum, Lugdunenense, Voyronense, Viniacense,
Viennense, Burnacense, ad Montem Crescentem, Claromon-
tanum, Massiliense, Avenionense, Aquensia bina, Arelatense,

* Hist. Di-
scalc. Hisp.

* Mauris.
à Mat. Dei
in Eremo
August.